

ระเบียบกรมการคำภายใน

ว่าด้วย การเปรียบเทียบคดีและการปล่อยชั่วคราว

ตามความในพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ. 2542

พ.ศ. 2545

ตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาโอนส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 โดยให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักซึ่งดวงวัด กรมทะเบียนการคำมาเป็นของกรมการคำภายใน กระทรวงพาณิชย์ ไปแล้วนั้น

เพื่อให้การปฏิบัติงานในการพิจารณาเปรียบเทียบคดีและการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาตามความในมาตรา 89 และมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ. 2542 เป็นไปตามวัตถุประสงค์การปรับปรุงส่วนราชการและสามารถดำเนินการไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน อธิบดีกรมการคำภายในจึงวางระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบคดีและการปล่อยชั่วคราว ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกรมการคำภายใน ว่าด้วยการเปรียบเทียบคดีและการปล่อยชั่วคราวตามความในพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2545"

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 24 ตุลาคม 2545 เป็นต้นไป

ข้อ 3. บรรดาระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4. ให้อธิบดีกรมการคำภายใน เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 5. ในระเบียบนี้

"อธิบดี" หมายถึง อธิบดีกรมการคำภายใน

"ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราว" หมายถึง อธิบดีหรือผู้ซึ่ง

อธิบดีมอบหมาย

"การเปรียบเทียบคดี" หมายถึง การที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราวเห็นว่า ผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง และได้ใช้อำนาจเปรียบเทียบคดีสำหรับความผิดที่เปรียบเทียบคดีได้ตามระเบียบนี้ โดยผู้ต้องหายินยอมที่จะชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ

"การปล่อยชั่วคราว" หมายถึง การที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราว อนุญาตให้ผู้ต้องหาพ้นจากการถูกควบคุมสำหรับความผิดที่เปรียบเทียบคดีได้ตามระเบียบนี้ ในชั่วระยะเวลาหนึ่งที่มีการกำหนดในระหว่างรอการเปรียบเทียบคดี หรือรอการชำระเงินค่าปรับ โดยมีประกันหรือ มีประกันและหลักประกันก็ได้

ข้อ 6. ความผิดที่เปรียบเทียบคดีได้ตามระเบียบนี้ เป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งอยู่ในอำนาจที่เปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ. 2542

ข้อ 7. แบบบันทึกการจับกุม แบบบันทึกการตรวจค้น แบบบันทึกการเปรียบเทียบคดี แบบ คำร้องขอปล่อยชั่วคราวและสัญญาประกัน แบบหมายเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ไปชำระค่าปรับ ซึ่งเกี่ยวกับการเปรียบเทียบคดีและการปล่อยชั่วคราว ให้ใช้ตามแบบแนบท้ายระเบียบนี้

ข้อ 8. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับสำหรับการเปรียบเทียบคดีและการปล่อยชั่วคราว กรณีความผิด ความพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ. 2542 ที่เกิดขึ้น หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในเขต กรุงเทพมหานคร

หมวด 2

การเปรียบเทียบคดี

ข้อ 9. เมื่อมีการกระทำความผิดในคดีที่เปรียบเทียบคดีได้ตามระเบียบนี้ ให้นำตรวจซึ่ง ดวงวัดผู้พบการกระทำความผิดทำบันทึกการจับกุมพร้อมแจ้งให้ผู้ต้องหาทราบว่า ความผิดนั้นเป็น ความผิดที่เปรียบเทียบคดีได้ และสอบถามความยินยอมว่าจะให้เปรียบเทียบคดีหรือไม่

ในกรณีที่ผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบคดี ให้นำผู้ต้องหาส่งมอบให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ คดีและปล่อยชั่วคราว ดังนี้

(1) สำหรับคดีที่มีระวางโทษปรับสถานเดียวและเป็นความผิดที่กระทำซึ่งหน้า ให้นำผู้ต้องหาส่งมอบให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราว สังกัดสำนักซึ่งดวงวัดหรือ สำนักตรวจสอบและปฏิบัติการเปรียบเทียบคดี แล้วแต่กรณี

(2) สำหรับคดีที่มีระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และความผิดที่มีระวางโทษปรับสถานเดียวและมีใจเป็นความผิดที่กระทำซึ่งหน้า ให้นำผู้ต้องหาส่งมอบให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราว สังกัดกองนิติการ เปรียบเทียบคดี

ในระหว่างรอการเปรียบเทียบคดีหรือรอการชำระเงินค่าปรับ ถ้าผู้ต้องหาหรือผู้ประ โยชน์ เกี่ยวข้องร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราวดำเนินการให้เป็นไป ตามหมวด 3 ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว

ในกรณีที่ผู้ต้องหาไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบคดี ให้นำผู้ต้องหาพร้อมบันทึกการจับกุมส่ง พนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินคดีต่อไป

ข้อ 10. เมื่อผู้ต้องหายินยอมชำระเงินค่าปรับ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราวตรวจพิจารณาบันทึกการจับกุม รวมทั้งเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องในการเปรียบเทียบคดี ซึ่งเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาพฤติการณ์ในการกระทำความผิดว่าเป็นความผิดตามข้อกล่าวหาหรือครบองค์ประกอบความผิดหรือไม่ ก่อนเปรียบเทียบคดี

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราวตรวจพิจารณาแล้วเห็นว่า ความผิดตามข้อกล่าวหาไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานต่าง ๆ ไม่ว่าทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมายในเรื่องของการเปรียบเทียบคดีแล้ว ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราวแจ้งนายตรวจซึ่งตรวจวัดผู้พบการกระทำความผิดและจับกุมดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องก่อนลงรับคดี

ข้อ 11. การลงรับคดีเพื่อเปรียบเทียบคดีนั้น ให้บันทึกชื่อผู้กล่าวหา ชื่อผู้ต้องหา ที่อยู่ ข้อหาในการกระทำความผิด วัน เวลาที่จับกุม สถานที่ที่เกิดเหตุ รายละเอียดเกี่ยวกับของกลางที่ยึดหรืออายัด ตลอดจนทำให้การของผู้ต้องหาที่ยินยอมให้เปรียบเทียบคดีในสมุคคดี และให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราวส่งเปรียบเทียบคดี โดยกำหนดจำนวนเงินค่าปรับ พร้อมแจ้งผู้ต้องหาทราบเพื่อชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบต่อไป

ข้อ 12. การกำหนดเงินค่าปรับที่จะเปรียบเทียบคดีให้เป็นไปตามอัตราการเปรียบเทียบคดีที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 13. ในกรณีที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราวเห็นว่า ไม่อาจเปรียบเทียบคดีได้ หรือผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบคดี แต่ไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลา ให้ส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

ข้อ 14. ในกรณีที่ยังไม่ได้ตัวผู้กระทำความผิด เมื่อได้ลงรับคดีแล้วให้แจ้งกองนิติการเสนอเรื่องส่งให้พนักงานสอบสวน เพื่อทำการสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิด เมื่อได้ตัวผู้กระทำความผิดมาแล้วและเห็นว่าเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจที่จะเปรียบเทียบคดีได้ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบและปล่อยชั่วคราวดำเนินการเพื่อเปรียบเทียบคดีตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ 15. ในกรณีที่ผู้ต้องหาไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือยินยอมให้เปรียบเทียบแต่ไม่ยินยอมชำระค่าปรับ หรือคดีที่ยังไม่ได้ตัวผู้กระทำความผิด หรือคดีที่ไม่อาจเปรียบเทียบคดีได้ หรือคดีที่มีการปล่อยชั่วคราว หรือคดีที่ผู้ต้องหาชำระค่าปรับแล้ว ให้บันทึกรายละเอียดแห่งคดีที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วลงในสมุคคดี

สำนวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดีที่สำนักชั่งตวงวัดและสำนักตรวจสอบและปฏิบัติการ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วให้นำส่งกองนิติการเพื่อรวบรวมเก็บรักษาไว้ตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ 16. การรับเงิน การออกไปเสร็จรับเงิน การเก็บรักษาและการนำเงินค่าปรับส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

หมวด 3
การปล่อยชั่วคราว

-ข้อ 17. เมื่อมีการกระทำความผิดที่เปรียบเทียบคดีได้ตามระเบียบนี้ ผู้ต้องหาซึ่งยินยอมให้เปรียบเทียบคดีหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง อาจยื่นคำร้องขอให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราวทำการปล่อยชั่วคราวได้ในระหว่างรอการเปรียบเทียบคดีหรือรอการชำระเงินค่าปรับ โดยมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ตามแบบทำระเบียบนี้

ข้อ 18. เมื่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราวพิจารณาเห็นว่า ประกันหรือหลักประกันที่ผู้ร้องขอปล่อยชั่วคราวนำมาแสดงเป็นไปตามระเบียบนี้ ให้มีคำสั่งปล่อยชั่วคราวโดยมิชักช้า และมีกำหนดระยะเวลาปล่อยชั่วคราว ดังนี้

(1) กรณีรอการเปรียบเทียบคดี มีกำหนดระยะเวลาไม่เกิน 30 วัน

(2) กรณีรอการชำระเงินค่าปรับ มีกำหนดระยะเวลาไม่เกิน 15 วัน

ในกรณีที่ไม้อาจกระทำให้เสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราวจะขยายระยะเวลาการปล่อยชั่วคราวได้อีกแต่ไม่เกิน 30 วัน

การคำนวณระยะเวลาการปล่อยชั่วคราว ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่ปล่อยตัวผู้ต้องหาและให้นับเป็นหนึ่งวันเต็ม โดยไม่คำนึงถึงจำนวนชั่วโมง

ข้อ 19. เมื่อจะทำการปล่อยชั่วคราว ก่อนปล่อยตัวผู้ต้องหา ให้ผู้ต้องหา ผู้ประกัน และผู้เป็นเจ้าของหลักประกันลงลายมือชื่อในคำร้องขอปล่อยชั่วคราวและสัญญาประกันด้วย

ข้อ 20. ในการปล่อยชั่วคราวโดยให้มีประกันหรือมีประกันและหลักประกันนั้น หลักประกันที่จะนำมาใช้เพื่อประกอบการพิจารณามี 3 ชนิด คือ

(1) เงินสด

(2) หลักทรัพย์อื่น

(3) บุคคลเป็นประกันโดยแสดงหลักทรัพย์

การกำหนดวงเงินในการขอประกัน กรณีที่หลักประกันเป็นเงินสดให้ใช้เงินตราของรัฐบาลไทยที่มีจำนวนเงิน ไม่น้อยกว่าอัตราเปรียบเทียบคดีความผิดแบบทำระเบียบนี้ หรือหลักทรัพย์อื่นต้องไม่น้อยกว่าสองเท่าของอัตราเปรียบเทียบคดีความผิดแบบทำระเบียบนี้

การใช้บุคคลเป็นประกันโดยแสดงหลักทรัพย์ ให้พิจารณามูลค่างานหลักฐานเกี่ยวกับตำแหน่ง หน้าที่ อาชีพการงาน ฐานะหรือชื่อเสียงที่เชื่อถือได้

ข้อ 21. ในกรณีที่ผู้ร้องขอปล่อยชั่วคราวใช้หลักทรัพย์ที่เป็นตราสารแสดงสิทธิทางการเงิน เช่น สมุดบัญชีเงินฝากธนาคารประเภทประจำ พันธบัตร ตั๋วสัญญาใช้เงิน ฯลฯ เป็นหลักประกัน ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราวแจ้งอายุค้ำประกันหน่วยงานที่ออกตราสารนั้น ๆ แล้วแต่กรณีโดยเร็วที่สุดตามแบบแจ้งการอาช้ค้ำทำระเบียบนี้

ข้อ 22. ในการทำสัญญาประกัน ผู้ประกันต้องนำหลักฐานหรือเอกสารมาแสดงต่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราว ดังนี้

- (1) หนังสือได้รับความยินยอมจากคู่สมรสให้เข้าทำสัญญาประกันได้
- (2) บัตรประจำตัวประชาชนหรือหลักฐานอื่นที่ทางราชการออกให้

ข้อ 23. การเก็บรักษาหลักประกันและหลักฐานอื่น ๆ ที่นำมาประกันหรือเป็นหลักประกัน ให้เก็บรักษาไว้ ณ สำนักงานเลขานุการกรม กรมการคลังภายใน

ข้อ 24. ถ้าความปรากฏต่อมาหรือเนื่องจากกลฉ้อฉล ทำให้หลักทรัพย์ตามสัญญาประกันต่ำลงหรือมูลค่าของหลักทรัพย์ไม่เป็นไปตามระเบียบนี้ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราวเรียกผู้ที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันมาพร้อมกัน และให้เปลี่ยนหรือเพิ่มหลักทรัพย์ตามสัญญาประกันให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ 25. การผิดสัญญาประกันโดยผู้ต้องหาหรือผู้ประกันไม่ปฏิบัติตามนัดหรือหมายเรียกของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราว ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราวส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีตามกฎหมายและให้ดำเนินการเกี่ยวกับหลักประกันดังนี้

(1) กรณีหลักประกันเป็นเงินสด ให้กองนิติการดำเนินการริบเงินนั้นส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

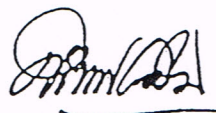
(2) การบังคับหลักทรัพย์ที่เป็นหลักประกันหรือกรณีอื่น ให้แจ้งผู้ประกันชำระเงินตามจำนวนที่กำหนดในสัญญาประกันภายในกำหนดเวลา 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ประกันไม่นำเงินมาชำระให้กองนิติการดำเนินการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินการฟ้องร้องบังคับตามสัญญาประกันต่อไป

ข้อ 26. สัญญาประกันย่อมระงับสิ้นไป เมื่อ

- (1) ผู้ประกันขอถอนสัญญาประกัน โดยมอบตัวผู้ต้องหาคืนต่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราว
- (2) เมื่อคดีถึงที่สุด
- (3) โดยเหตุอื่น

ในกรณีสัญญาประกันระงับตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีและปล่อยชั่วคราวคืนหลักประกัน (ถ้ามี) แก่ผู้ที่ควรรับไป พร้อมจัดทำหลักฐานในการส่งมอบคืนหลักประกันไว้ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2545

(นายศิริพล ขอกเมืองเจริญ)

อธิบดีกรมการคลังภายใน